

„Ce aş mai fi putut face?”

Sabat după-amiază

De memorat:

„Atunci un Împărat tot eşti!” I-a zis Pilat. „Da” a răspuns Isus. „Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut şi am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu.”» (Ioan 18:37).

Cu câţiva ani în urmă a apărut în revista *Guide* o povestire ingenioasă pentru copii despre un băiat pe nume Denis – un orfan care fusese adoptat de o familie din epoca medievală. Denis îl ura cu patimă pe regele ţării sale pentru că, atunci când părinţii lui s-au îmbolnăvit, soldaţii regelui l-au separat de ei şi el nu i-a mai văzut niciodată. Numai după multă vreme Denis a aflat că regele îl luase de lângă părinţi pentru a-i scuti pe cei vii de grozăviile ciumei negre. Adevărul despre rege l-a eliberat pe Denis de ura pe care o hrănise aproape întreaga viaţă. Regele acţionase întotdeauna şi în fiecare caz din iubire pentru poporul lui.

Mulţi oameni de azi Îl percep pe Dumnezeu cam ca Denis pe rege. Răul la care au fost martori sau de care au avut parte îi face să Îl urască sau să Îl respingă pe Dumnezeu. Unde este Dumnezeu când există suferinţă? Dacă Dumnezeu este bun, de ce există atât de mult rău? Conflictul cosmic pune în lumină această problemă crucială, dar multe întrebări rămân. Totuşi, atunci când toate încercările noastre de răspuns dau greş, putem privi la Domnul Isus răstignit şi putem vedea în El că Dumnezeu este demn de încredere, în ciuda tuturor întrebărilor care rămân deocamdată fără răspuns.

Duminică, 9 martie

Hristos Biruitorul

Deşi este activ un inamic pe care Hristos Însuşi îl numeşte „stăpânitorul lumii acesteia” (prin uzurpare), adevăratul împărat al universului este Isus Hristos. Isus obţine victoria în locul nostru şi, prin El, putem ieşi învingători, chiar şi în mijlocul încercărilor şi al suferinţei. Categorie lucrarea lui Hristos se opune vrăjmaşului la orice pas. Am văzut că Scriptura îl descrie pe diavolul ca:

- 1) înşelătorul întregii lumi de la început (Apocalipsa 12:9; Matei 4:3; Ioan 8:44; 2 Corinteni 11:3; 1 Ioan 3:8);

- 2) calomniatorul și acuzatorul la adresa lui Dumnezeu și a poporului Său, în cer (Apocalipsa 12:10; 13:6; Iov 1; 2; Zaharia 3:1,2; Iuda 9);
- 3) stăpânul prin uzurpare al acestei lumi (Ioan 12:31; 14:30; 16:11; Faptele 26:18; 2 Corinteni 4:4; Efeseni 2:2; 1 Ioan 5:19).

1. Ce îți spune Ioan 18:37 despre lucrarea lui Hristos de a combate amăgirile vrăjmașului? Ce înseamnă faptul că Isus este Împărat?

Ioan 18:37

³⁷. „Atunci un Împărat tot ești!”, I-a zis Pilat. „Da”, a răspuns Isus. „Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu.”

În timp ce susține că Satana este cel mai mare amăgitor, calomniator, acuzator și uzurpator din această lume, Scriptura ne învață și că Domnul Isus îl înfrânge pe Satana în toate felurile.

- 1) Isus a „venit în lume ca să mărturisească despre adevăr” (Ioan 18:37);
- 2) Prin jertfa de pe cruce, Isus a demonstrat la modul suprem dreptatea și iubirea desăvârșită a lui Dumnezeu (Romani 3:25,26; 5:8), infirmând astfel acuzațiile calomniatoare ale diavolului (Apocalipsa 12:10,11) ;
- 3) Domnul Isus va distruge în cele din urmă împărăția diavolului, care „știe că are puțină vreme” (Apocalipsa 12:12, compară cu Romani 16:20) și Hristos „va împărăți în vecii vecilor” (Apocalipsa 11:15).

În definitiv, orice ar face, Satana este un dușman deja învins, iar soluția pentru noi este să solicităm în dreptul nostru victoria lui Hristos, în fiecare zi, clipă de clipă, și în același timp să cerem și împlinirea promisiunilor pe care ni le-a oferit jertfa Domnului Isus.

În marea luptă, știm ce parte învinge. În ce fel alegerile noastre zilnice influențează în ce tabără vom ajunge? Cum ne asigurăm că suntem în tabăra câștigătoare chiar și acum?

Luni, 10 martie

Cei dreپți și Cel care îi îndreptățește

La fiecare pas, lucrarea lui Hristos *anulează* lucrarea diavolului. Și, conform cu 1 Ioan 3:8, Isus „S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului” (1 Ioan 3:8) și să îl „nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul” (Evrei 2:14). Cu toate acestea, înfrângerea totală a stăpânirii diavolului are loc în două etape. În primul rând, prin lucrarea

de la Golgota, Hristos dovedește că sunt false acuzațiile calomniatoare ale lui Satana. Și, ulterior, Satana și împărăția lui vor avea parte de distrugere.

Cum combate Hristos acuzațiile diavolului, potrivit cu Romani 3:23-26 și 5:8?

Romani 3:23-26

²³ Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.

²⁴ Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea care este în Hristos Isus.

²⁵ Pe El, Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-Și arate neprihănirea Lui; căci trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu;

²⁶ pentru ca, în vremea de acum, să-Și arate neprihănirea Lui în așa fel, încât să fie neprihănit, și totuși să socotească neprihănit pe cel ce crede în Isus.

Romani 5:8

⁸ Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.

După cum am văzut, inamicul pretinde că Dumnezeu nu este pe deplin drept și iubitor. Dar Dumnezeu, prin Hristos, Și-a manifestat în mod suprem dreptatea și iubirea, făcând lucrul acesta prin cele întâmplate la Golgota. După moartea Domnului Isus, „Satana a văzut că masca i-a fost smulsă. Guvernarea lui fusese demascată înaintea îngerilor necăzuți și înaintea universului ceresc. El se dăduse de gol ca ucigaș. Vărsând sângele Fiului lui Dumnezeu, el se rupsesse cu totul de afecțiunea ființelor cerești” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus*, p. 761).

3. Citește Apocalipsa 12:10-12 în lumina textului din Geneza 3:15. Care a fost importanța cosmică a biruinței lui Hristos la cruce?

Apocalipsa 12:10-12

¹⁰ Și am auzit în cer un glas tare, care zicea: „Acum a venit mântuirea, puterea și împărăția Dumnezeului nostru și stăpânirea Hristosului Lui; pentru că pârâșul fraților noștri, care zi și noaptea îi pâra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos.

¹¹ Ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor, și nu și-au iubit viața chiar până la moarte.

¹² De aceea, bucurați-vă, ceruri și voi care locuiți în ceruri! Vai de voi, pământ și mare! Căci diavolul s-a coborât la voi cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme.”

Geneza 3:15

¹⁵ Vrajmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.”

Istoria mântuirii ne oferă numeroase dovezi că putem avea încredere că Dumnezeu acționează întotdeauna spre binele final al tuturor celor implicați. Dumnezeu Scripturii face întotdeauna ceea ce este bine și de preferat, ținând cont de mijloacele pe care le are la dispoziție în marea luptă (Deuteronomul 32:4; 1 Samuel 3:8; Psalmii 145:17; Daniel 4:37; Habacuc 1:13; Apocalipsa 15:3; Geneza 18:25).

De ce este atât de importantă demonstrarea dreptății și iubirii lui Dumnezeu în conflictul cosmic? Când meditezi la răstignirea Domnului și la etapele planului de răscumpărare, ai încredere în iubirea Lui, chiar și în mijlocul încercărilor!

Mărți, 11 martie

„Cântarea Preaiubitului meu”

În moduri incredibile, Dumnezeu Și-a manifestat iubirea și dreptatea în cadrul conflictului cosmic. Cu toate acestea, unii s-ar putea întreba: *Ar fi trebuit Dumnezeu să fi făcut mai multe decât a făcut pentru a preveni și/sau a înlătura răul?* Am văzut planul general al conflictului cosmic care indică faptul că Dumnezeu a acționat astfel încât să respecte voința liberă necesară pentru dezvoltarea deplină a relației de iubire dintre El și omenire. Mai mult, El a acționat aparent în cadrul unor constrângeri morale, sau reguli de luptă, în contextul unei dispute cosmice cu privire la caracterul Său, dispută care poate fi soluționată numai prin demonstrarea iubirii Sale.

4. Cine vorbește și despre cine în Isaia 5:1-4? Pe cine reprezintă via și stăpânul viei? Ce înseamnă acțiunile stăpânului și care este rezultatul?

Isaia 5:1-4

¹ Voi cânta Preaiubitului meu, cântarea Preaiubitului meu despre via Lui. Preaiubitul meu avea o vie pe o câmpie foarte mănoasă.

² I-a săpat pământul, l-a curățat de pietre și a sădit în el vițele cele mai alese. A zidit un turn în mijlocul ei și a săpat și un teasc, apoi

trăgea nădejde că are să-I facă struguri buni, dar a făcut struguri sălbatici.

³ „Acum, dar – zice Domnul – locuitori ai Ierusalimului și bărbați ai lui Iuda, judecați voi între Mine și via Mea!

⁴ Ce aş mai fi putut face viei Mele, și nu i-am făcut? Pentru ce a făcut ea struguri sălbatici, când Eu mă așteptam să facă struguri buni?

În aceste versete, Isaia cântă un cântec despre via Preaiubitului său. Stăpânul viei este Dumnezeu Însuși, iar via reprezintă poporul lui Dumnezeu (vezi, de exemplu, Isaia 1:8; Ieremia 2:21). Dar implicațiile de aici pot fi în același timp extinse în raport cu lucrarea mai amplă a lui Dumnezeu în această lume. Potrivit acestor versete, stăpânul viei (Dumnezeu) a făcut tot ce ar fi fost rezonabil de așteptat de la El pentru a asigura prosperarea viei Sale. Ea ar fi trebuit să producă struguri buni, dar a produs numai „struguri sălbatici”, pe care alte traduceri îi numesc „lipsiți de valoare”. Într-adevăr, expresia ebraică de aici ar putea fi tradusă literal cu „fruct puturos”. Via lui Dumnezeu produce struguri putreziți.

Isaia 5:3 trece la Dumnezeu Însuși, care vorbește, invitând poporul să „judece” între El și via Lui. Iar în Isaia 5:4, Dumnezeu Însuși pune cea mai importantă întrebare: „Ce aş mai fi putut face viei Mele și nu i-am făcut? Pentru ce a făcut ea struguri sălbatici, când Eu mă așteptam să facă struguri buni?” Ce-ar mai fi putut face? Cât de fascinant este faptul că El le cere chiar și altora să judece ceea ce a făcut!

Când privești la Domnul Isus răstignit, când Dumnezeu S-a adus pe Sine Însuși jertfă pentru toate păcatele noastre, întrebarea – „Ce aş mai fi putut face viei Mele și nu i-am făcut?” – capătă o semnificație cu totul uimitoare!

Miercuri, 12 martie

Parabola lui Hristos despre vie

În parabola despre stăpânul viei, din Matei 21, Isus continuă de unde a rămas Isaia 5, făcând mai multă lumină asupra caracterului și acțiunilor Stăpânului viei pentru via Lui.

5. Citește Matei 21:33-39 având în minte în mod special întrebarea din Isaia 5:4. Ce ar mai fi putut face gospodarul viei și nu a făcut?

Matei 21:33-39

³³ Ascultați o altă pildă. Era un om, un gospodar care a sădit o vie. A împrejmuț-o cu un gard, a săpat un teasc în ea și a zidit un turn.

Apoi a dat-o unor vieri și a plecat în altă țară.

³⁴ Când a venit vremea roadelor, a trimis pe robii săi la vieri, ca să ia partea lui de rod.

³⁵ Vierii au pus mâna pe robii lui, și pe unul l-au bătut, pe altul l-au omorât, iar pe altul l-au ucis cu pietre.

³⁶ A mai trimis alți robi, mai mulți decât cei dintâi; și vierii i-au primit la fel.

³⁷ La urmă, a trimis la ei pe fiul său, zicând: „Vor primi cu cinste pe fiul meu!”

³⁸ Dar vierii, când au văzut pe fiul, au zis între ei: „Iată moștenitorul; veniți să-l omorâm și să punem stăpânire pe moștenirea lui.”

³⁹ Și au pus mâna pe el, l-au scos afară din vie și l-au omorât.

Isaia 5:4

⁴ Ce aș mai fi putut face viei Mele, și nu i-am făcut? Pentru ce a făcut ea struguri sălbatici, când Eu mă așteptam să facă struguri buni?

Prima parte a parabolei lui Hristos citează direct din cântarea din Isaia 5 despre stăpânul viei și via lui. Apoi Domnul Isus adaugă că stăpânul viei „a dat-o unor vieri și a plecat în altă țară” (Matei 21:33). Dar când Stăpânul viei Și-a trimis de două ori slujitorii (profeții) să adune recolta, cei care au arendat via de la El l-au bătut și ucis slujitorii (Matei 21:34-36). În cele din urmă Și-a trimis Fiul (Isus), spunând: „Vor primi cu cinste pe fiul meu” (Matei 21:37). Dar ei l-au ucis și pe Fiul Lui, spunând: „Iată moștenitorul; veniți să-l omorâm și să punem stăpânire pe moștenirea lui.» Și au pus mâna pe el, l-au scos afară din vie și l-au omorât” (Matei 21:38,39).

Ce-ar mai fi putut face? Tatăl ne-a iubit atât de mult încât l-a dat pe Fiul Său preaiubit (Ioan 3:16). Conflictul cosmic nu ar fi putut fi rezolvat prematur prin exercitarea puterii divine, ci necesita mai întâi o demonstrare publică a caracterului lui Dumnezeu. Această demonstrare s-a produs în cadrul lucrării lui Hristos (Romani 3:25,26; 5:8). Ce am putea cere mai mult decât ca Dumnezeu (prin Hristos) să Se dea pe Sine la moarte pentru noi, pentru a ne putea îndreptăți fără a-Și compromite în vreun fel dreptatea și dragostea desăvârșită?

Evenimentul crucii demonstrează că Dumnezeu a făcut tot ce se putea face pentru a diminua și elimina răul, dar fără a distruge mediul propice dezvoltării iubirii adevărate. Dacă ar fi avut la dispoziție vreo altă cale de preferat, Dumnezeu nu ar fi ales-o? Deși oamenii suferă profund în acest conflict cosmic, Dumnezeu Însuși suferă cel mai mult. Când privim la Calvar, putem într-adevăr vedea ce suferință I-a provocat păcatul lui Dumnezeu Însuși. Cu toate acestea, atât de sfântă era libertatea inerentă iubirii încât Hristos a fost dispus să îndure toate acestea pentru noi.

Citește Isaia 53:4.

Isaia 53:4 Totuși El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit.

Ale cui „suferințe” și „dureri” le-a purtat Hristos pe cruce? Ce a făcut Dumnezeu pentru tine și care a fost prețul plătit pentru salvarea ta?

Joi, 13 martie

Reabilitarea numelui lui Dumnezeu

În final, numele lui Dumnezeu este reabilitat în toate privințele. Prin lucrarea Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt în planul de răscumpărare, dreptatea și iubirea desăvârșită a lui Dumnezeu se manifestă dincolo de orice îndoială rezonabilă (vezi Romani 3:25,26; 5:8).

6. Citește Romani 3:1-4 în relație cu Isaia 5:3,4. Cum este Dumnezeu Însuși dezvinovățit în conflictul cosmic?

Romani 3:1-4

¹ Care este deci întâietatea iudeului sau care este folosul tăierii împrejur?

² Oricum, sunt mari. Și, mai întâi de toate, prin faptul că lor le-au fost încredințate cuvintele lui Dumnezeu.

³ Și ce are a face dacă unii n-au crezut? Necredința lor va nimici ea credințioșia lui Dumnezeu?

⁴ Nicidecum! Dimpotrivă, Dumnezeu să fie găsit adevărat, și toți oamenii să fie găsiți mincinoși, după cum este scris: „Ca să fii găsit neprihănit în cuvintele Tale și să ieși biruitor când vei fi judecat.”

Isaia 5:3,4

³ „Acum, dar – zice Domnul – locuitori ai Ierusalimului și bărbați ai lui Iuda, judecați voi între Mine și via Mea!

⁴ Ce aş mai fi putut face viei Mele, şi nu i-am făcut? Pentru ce a făcut ea struguri sălbatici, când Eu mă aşteptam să facă struguri buni?

În Romani 3 şi în Isaia 5 vedem că Dumnezeu (într-un sens limitat) invită mai multe fiinţe să Îi judece caracterul, deşi nu avem niciun drept şi nu suntem în poziţia de a face lucrul acesta. La sfârşit, când se deschid toate „cărţile”, vom vedea dovada că Dumnezeu este pe deplin drept şi neprihănit. Dumnezeu Se va dezvinovăţi înaintea întregii creaţii inteligente.

7. Cum prezintă Apocalipsa 15:3 şi 19:1-6 reabilitarea numelui lui Dumnezeu la final?

Apocalipsa 15:3

³ Ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, şi cântarea Mielului. Şi ziceau: „Mari şi minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule atotputernice! Drepte şi adevărate sunt căile Tale, Împărate al neamurilor!

Apocalipsa 19:1-6

¹ După aceea, am auzit în cer ca un glas puternic de gloată multă care zicea: „Aleluia! A Domnului, Dumnezeului nostru, este mântuirea, slava, cinstea şi puterea!

² Pentru că judecăţile Lui sunt adevărate şi drepte. El a judecat pe curva cea mare, care strica pământul cu curvia ei, şi a răzbunat sângele robilor Săi din mâna ei.”

³ Şi au zis a doua oară: „Aleluia!... Fumul ei se ridică în sus în vecii vecilor!”

⁴ Şi cei douăzeci şi patru de bătrâni, şi cele patru făpturi vii s-au aruncat la pământ şi s-au închinat lui Dumnezeu, care şedea pe scaunul de domnie. Şi au zis: „Amin! Aleluia!”

⁵ Şi, din scaunul de domnie a ieşit un glas care zicea: „Lăudaţi pe Dumnezeul nostru, toţi robii Lui, voi care vă temeţi de El, mici şi mari!”

⁶ Şi am auzit, ca un glas de gloată multă, ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care zicea: „Aleluia! Domnul Dumnezeul nostru cel atotputernic a început să împărăţească.

În întreaga Scriptură, Dumnezeu este preocupat de numele Său. De ce? Nu poţi avea o relaţie profundă de iubire cu cineva al cărui caracter îl deteşti sau în care nu ai încredere. Dacă cineva i-ar spune partenerului tău de viaţă sau viitorului tău partener de viaţă nişte minciuni oribile cu privire la caracterul tău, ai face tot posibilul să combaţi astfel de

afirmații, pentru că, dacă ar fi crezute, aceste afirmații v-ar distruge relația de iubire.

Într-un final, Dumnezeu este dezvinovățit la cruce și prin întreg planul de răscumpărare. La judecata anterioară revenirii lui Isus (preadventă), Dumnezeu este reabilitat înaintea universului spectator. Apoi, la judecata de după revenirea lui Isus (postadventă), în timpul căreia cei răscumparați vor „judeca pe îngeri” chiar (1 Corinteni 6:2,3), Dumnezeu este reabilitat pentru că cei răscumparați au șansa de a revizui consemnările și a vedea singuri de ce Dumnezeu a acționat așa cum a acționat și că toate judecățile Lui au fost întotdeauna și întru totul drepte și iubitoare. Care dintre noi nu are o mulțime de întrebări care necesită răspuns? Înainte de sfârșitul tuturor lucrurilor, vom avea răspuns la acele întrebări (vezi 1 Corinteni 4:5).

În cele din urmă, orice genunchi se va pleca și orice limbă va da mărturie că Isus este Domnul (Filipeni 2:10,11). Toate acestea fac parte din procesul de dezvinovățire a caracterului lui Dumnezeu.

Vineri, 14 martie

Un gând de încheiere

Suplimentar: Ellen G. White, Mărturii pentru biserică, vol. 9, secțiunea. 8, „Răsplata efortului stăruitor”

„Tot ceea ce ne-a nedumerit din acțiunile providențiale va fi lămurit în lumea viitoare. Lucrurile greu de înțeles își vor găsi atunci explicația. Tainele harului se vor desfășura înaintea noastră. Acolo unde mintea noastră limitată nu a văzut decât confuzie și promisiuni încălcate, vom vedea cea mai desăvârșită și mai frumoasă armonie. Vom ști atunci că dragostea infinită a hotărât acele experiențe care păreau cel mai greu de îndurat. Când ne vom da seama de grija plină de duioșie a Aceluia care face ca toate lucrurile să lucreze împreună pentru binele nostru, ne vom bucura cu o bucurie negrăită și plină de slavă” (Ellen G. White, *Mărturii pentru biserică*, vol. 9, p. 286).

Zilnic: Evrei 11 – Iacov 4; Ellen G. White, Faptele apostolilor, cap. 11

Ce a disprețuit Domnul Isus?

Ce sfat dădea apostolul privind relația cu „mai-marii voștri”?

Cine a fost numit „prietenu lui Dumnezeu”?

Ce fel de laudă este rea?

Ce i s-a încredințat oricui a primit Evanghelia?
